

“मीठे बच्चे- बाबाले तिमीलाई हद र बेहदको ज्ञान दिएर यसबाट पनि पर घरमा लिएर जानुहुन्छ। सत्ययुग त्रेता हो हद, द्वापर कलियुग हो बेहदा”

प्रश्न:- बाबाद्वारा मिलेको ज्ञानमा स्थिर को रहन सक्छ?

उत्तर:- जो पूरा पवित्र बन्छ। पवित्र भएन भने ज्ञान धारण हुँदैन। पवित्र सत्ययुगी बुद्धिमा नै सारा ज्ञान धारण हुन्छ, उही बाबा समान मास्टर ज्ञानको सागर बन्छ।

प्रश्न:- पुरुषार्थ गर्दै-गर्दै तिमी बच्चाहरूको कस्तो स्थिति बन्छ?

उत्तर:- अहिलेसम्म जुन उल्टो-सुल्टो संकल्प-विकल्प चल्छन्, ती सबै समाप्त हुन्छन्। बुद्धियोग एक बाबा सँग लाग्छ। बुद्धि सुनको बर्तन बन्छ। बाबाले जति पनि रत्न दिनुहुन्छ, ती सबै धारणा हुँदै जान्छ।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबा दिनहुँ बसेर सम्झाउनु हुन्छ। यो त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- ज्ञान, भक्ति र वैराग्यको यो सृष्टि चक्र बनेको छ। हद र बेहद भन्दा पर जानु छ। भनिन्छ पनि- हद बेहदभन्दा पर। बुद्धिमा यो ज्ञान राख्नु छ- हद र बेहदभन्दा पर जानु छ। बाबाको लागि पनि भनिन्छ- हद बेहद भन्दा पर। यसको अर्थ पनि सम्झाउनुपर्छ। रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई विषयहरूमा सम्झाउनुहुन्छ- ज्ञान, भक्ति पछि हो वैराग्य। यो त जान्दछौ ज्ञान दिनलाई भनिन्छ जब नयाँ दुनियाँ हुन्छ। वहाँ भक्ति हुँदैन। त्यो हो हदको दुनियाँ, वहाँ धेरै कम मनुष्य हुन्छन्, फेरि बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुन्छ। आधा कल्प पछि भक्ति शुरू हुन्छ। जब ज्ञान अर्थात् दिन हुन्छ, तब कुनै संन्यास धर्म हुँदैन, वैराग्य हुँदैन। संन्यास वा त्याग वहाँ हुँदैन, यी सबै कुरा बुद्धिमा रहनुपर्छ बिस्तारै-बिस्तारै सृष्टिको वृद्धि हुँदै जान्छ। जीव आत्माको वृद्धि हुन्छ। आत्माहरू परमधामबाट आइरहन्छन्। हदबाट शुरू हुन्छ, यतिबेला बेहद छ। बाबा हद बेहद देखि पर हुनुहुन्छ। हदमा कति थोरै बच्चाहरू हुन्छन् फेरि सृष्टि वृद्धि हुन्छ। अब यसभन्दा पनि पर जानु छ। यसलाई भनिन्छ बेहद, पहिले आत्माहरू हदमा थिए। सत्ययुग-त्रेतामा पार्ट खेल्थे। कहाँ ९ लाख मनुष्य, कहाँ ५-६ सय करोड अर्थात् बेहद। मनुष्यले जाँच गर्छन् कहाँसम्म आकाश छ, कहाँसम्म समुद्र छ, त्यसको अन्त्य पाउन सक्दैनन्। माथि जाने कति कोशिश गर्छन्। यति तेल राख्नुपर्छ जो फेरि फर्केर आउन सकियोस्। बेहदमा जान सक्दैनन्, हदसम्म जान्छन्। हद बेहद भन्दा परको रहस्य बाबाले तिमीलाई सम्झाउनु हुन्छ। पहिले-पहिले नयाँ दुनियाँमा हद हुन्छ। धेरै कम रहन्छन्। तिमीलाई रचनाको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान हुनुपर्छ। यो ज्ञान कसैलाई पनि छैन। बाबालाई नै चिन्दैनन्। यो सबै रहस्य सम्झाउने बाबा नै हुनुहुन्छ, जो हद बेहद भन्दा पर हुनुहुन्छ। बाबा बसेर तिमीलाई रचनाको आदि मध्य अन्त्यको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। फेरि बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यसभन्दा पनि पर जाऊ। वहाँ त केही पनि छैन। आकाश आकाश छ, जलै जल छ। जमीन आदि केही छैन, यसलाई भनिन्छ हद बेहदभन्दा पर। यसको कसैले पनि अन्त्य पाउन सक्दैन। बेअन्त्य, बेअन्त्य भन्दछन् तर अर्थ थाहा छैन। बाबाले नै सारा ज्ञान दिनुहुन्छ किनकि उहाँ हुनुहुन्छ श्रेष्ठ अर्थात् धेरै समझदार। सम्झेर बुझेर नै धेरै समझदार मालाका दाना बनेका हुन्। मनुष्यले कुनै पनि रचयिता र रचनाको आदि मध्य अन्त्यको रहस्यलाई बुझ्दैनन्। बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ मैले हदलाई पनि देखिरहेको छु, बेहदमा पनि जान्छु। यतिका सबै धर्म छन्, यस्तो-यस्तो किसिमले स्थापना हुन्छन्। त्यो सत्ययुग हो हदको सृष्टि फेरि

कलियुगमा छ बेहद। फेरि हद बेहद भन्दा पर जहाँ हाम्रो शान्तिधाम छ, स्वीट होम छ। सत्ययुग हो स्वीट होम। त्यहाँ शान्ति पनि हुन्छ भने राज्य-भाग्य पनि हुन्छ। त्यहाँ सुख र शान्ति दुवै हुन्छन्। घरमा केवल शान्ति मात्र हुन्छ, सुखको नाम पनि हुँदैन। अहिले तिमीले शान्ति र सुख दुवैको स्थापना गरिरहेका छौ। वहाँ अशान्तिको नाम हुँदैन। अशान्ति ५ विकारबाट हुन्छ, यो कुरा दुनियाँमा कसैले जान्दैनन्। आधा कल्प पछि फेरि रावण राज्य हुन्छ। अरू मानिसहरूले कल्पको आयु लाखौं वर्ष भन्दछन्। केही पनि बुझ्दैनन्, त्यसैले भ्रष्टाचारी, दुःखी पतित छन्। अलिकति पनि सभ्यता छैन। जुन सभ्यता थियो, त्यसको सट्टामा असभ्यता, आसुरी गुण भएको छ।

यो हो बेहदको ड्रामा। अहिले भनिन्छ हद बेहद भन्दा पर, धेरै टाढा-टाढा जान्छन्। मनुष्यहरूलाई त खेलको बारेमा केही पनि थाहा छैन, सबैभन्दा ठूला को हो? उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ भगवान्, तब भन्दछन् हजुरको गति मत हजुरले नै जान्नुहोस्। अब तिमी बच्चाहरूलाई सबै कुरा थाहा छ। तर तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, हाम्रो बुद्धि कहाँ सम्म जान्छ। हद बेहद भन्दा पर वहाँ केही छैन। तिमी बच्चाहरूको निवासस्थान हो त्यो ब्रह्माण्ड, ब्रह्म महत्त्व। जसरी आकाश तत्त्वमा यहाँ बसेका छौ, केही पनि देखिदैन। आकाश आकाश छ। रडियोमा भन्दछन् आकाशवाणी। तर आकाश त धेरै ठूलो छ, त्यसको अन्त्य पाउन सकिदैन। त्यसको वाणीलाई मनुष्यले के बुझ्छन्। यो जुन आकाश तत्त्व छ, यस मुखबाट, आकाशबाट बोली निस्कन्छ, यसलाई भनिन्छ आकाशवाणी। बोली मुखबाट (पोलारबाट) निस्कन्छ। बोली कुनै नाक कानबाट निस्कदैन। त्यसैले बाबा पनि यस शरीरमा बसेर यस मुखबाट तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ बाबा के हुनुहुन्छ। जसरी हामी आत्मा हौं त्यस्तै बाबा पनि उच्चभन्दा उच्च आत्मा हुनुहुन्छ। सबैलाई नम्बरवार पार्ट मिलेको छ। उच्चभन्दा उच्च बाबा फेरि तल आउनुहुन्छ, नम्बरवार खेलमा सबै आउँछन्। नयाँ दुनियाँमा सबैभन्दा पहिले हुन् लक्ष्मी-नारायण, फेरि उनको साथमा जो नयाँ दुनियाँमा रहन्छन्, मालालाई हेर। माथि फूल उच्चभन्दा उच्च भगवान् फेरि हुन्छन् मेरू युगल। फेरि माला हेर कसरी बढ्छ।

यो सबै पढाइ हो। सारा पढाइ बुद्धिमा रहन्छ। बीज र वृक्ष। बीज माथि हुनुहुन्छ। रचयिता बाबाले बसेर रचनाको आदि मध्य अन्त्यको रहस्य तिमीलाई सम्झाउनु भएको छ। यो सृष्टि रूपी कल्प वृक्ष हो, यसको अवधि पनि एक्यूरेट छ, यसमा एक सेकेण्डको पनि फरक पर्न सक्दैन। तिमीलाई कति ज्ञान मिलेको छ, यसमा स्थिर उही रहन सक्छ जो पवित्र बन्छ। नत्र ज्ञान धारण हुन सक्दैन। पवित्र वर्तन, सत्ययुगी बुद्धि भयो भने ज्ञान यस्तो सहज धारण हुन्छ, जस्तो बाबाको पासमा छ। नम्बरवार मास्टर ज्ञानका सागर बन्दछन्। यो रहस्य बाबा बाहेक कसैले पनि सम्झाउन सक्दैन। न देवताहरूको मुखबाट सुन्छौ, न पतित मनुष्यको मुखबाट सुन्छौ। बाबाले नै सुनाउनु हुन्छ, त्यो पनि अहिले संगममा नै तिमीले सुन्छौ। बाबा एकैपटक बाबा शिक्षक सतगुरु बन्नुहुन्छ। पार्ट खेलनुहुन्छ र फेरि ५ हजार वर्ष पछि त्यही पार्ट खेलनुहुन्छ। प्रलय त हुँदैन। त्यसैले पहिले हुनुहुन्छ बाबा, उच्चभन्दा उच्च शिव फेरि मेरू उच्चभन्दा उच्च महाराजा-महारानी। फेरि अन्त्यमा गएर आदि देव, आदि देवी बन्छन्। सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ, तर नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। यो ज्ञान तिमीले जसलाई सुनाए पनि आश्चर्य मान्छन्। ज्ञानका सागर बाबा बाहेक यो ज्ञान कसैले दिन सक्दैन। यो बच्चाहरूलाई धारण गर्न धेरै सहज छ, कुनै मुश्किल छैन तर यादको यात्रा हो मुख्य। सुनको वर्तनमा रत्नहरू अडिन सक्छन्।

उच्चभन्दा उच्च रत्न छन्। यी बाबा पनि रत्नका व्यापारी थिए। राम्रो रत्न आयो भने चाँदीको डब्बामा कपास राखेर यस्तो सुन्दर बनाएर राख्थे। फेरि यस्तो खोलेर देखाउँथे मानौं फस्टक्लास चीज हो। राम्रो चीज, राम्रो भाँडामा नै शोभायमान हुन्छ।

तिम्रा यी कान हुन् बर्तन, यिनैद्वारा तिमीले सुन्छौ। धारण गर्न यी सुनको चाहिन्छ अर्थात् बाबा सँग पूरा बुद्धियोग हुनुपर्छ। बुद्धियोग ठीक भएन भने कुनै पनि कुरा अडिदैन। उल्टो-सुल्टो संकल्प पनि उठ्नु हुँदैन। तूफान बन्द। पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा यो स्थिति हुन्छ। बुद्धिलाई सबै तर्फबाट निकालेर म सँग लगाउँदै-लगाउँदै बर्तन सुनको हुन्छ, अरूलाई पनि दान दिँदै गर। भारतवर्ष महादानी हो, यहाँ धन आदि धेरै दान गर्छन्। यो फेरि हो अविनाशी ज्ञान रत्नको दान, जुन बाबाले बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ। देह सहित, देहका जति पनि सम्बन्धी छन्, ती सबैलाई छोडेर बुद्धि एक सँग लगाउनुपर्छ। हामी त बाबाका हौं। पुग्यो। बाबाले लक्ष्य-उद्देश्य बताउनुहुन्छ। पुरुषार्थ गर्नु बच्चाहरूको काम हो तब नै उच्च पद पाउने छौ। कुनै पनि उल्टो-सुल्टो संकल्प उठ्नु हुँदैन। बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर। हद बेहद भन्दा पर सबै रहस्य सम्झाइ रहनुहुन्छ। म हद बेहदभन्दा पर जान्छु, तिमी पनि हद बेहदबाट पर छौ, संकल्प आदि केही छैन। फेरि तिमी पनि पर जानेछौ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान बन्नु छ। हात कर्ममा लगाऊ दिल शिवबाबालाई देऊ... चल्दा-चल्दै कैयौं बच्चाहरूले छोड्छन्। फेल हुन्छन्। तिमीलाई सबै कुरा थाहा हुन्छ। राम्रा-राम्रा महारथीलाई पनि मायाले निलिदियो। आज छैनन्। बाबालाई छोडेर गएर मायाको शरण लिन्छन्। पढ्नेहरू उच्च हुँदै जान्छन् र पढाउनेवाला टिचर मायावी बन्छन्। जस्तो ट्रेटर हुन्छन्, अरूको पासमा गएर शरण लिन्छन्। जसलाई शक्तिशाली देख्छन् त्यतैतिर जान्छन्। तिमीलाई थाहा छ धेरै तागत भएका त एक बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ नै सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ। हामीलाई उच्च पढाइ पढाएर एकदम विश्वको मालिक बनाइ दिनुहुन्छ। कुनै अप्राप्त वस्तु छैन जसको लागि पुरुषार्थ गर्नु परोस्। यस्तो कुनै चीज नै छैन जो तिम्रो पासमा नहोस्। त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। बेहदका बाबा सिवाय यो कुरा अरू कसैले पनि जान्दैन। तिमी नै पूज्य थियौ फेरि तिमी नै पुजारी बनेका छौ। अब फेरि पूज्य बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। जति बाबाको यादमा रहन्छौ त्यति मायाका तूफान समाप्त हुँदै जान्छन्। हातमताईको खेल देखाउँछन्। मुहलरा राख्नासाथ माया भाग्यो। मुहलरा निकाल्यो भने माया आउँथ्यो। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ—प्यारा बच्चाहरू! आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्झ। शरीर नै छैन भने फेरि दृष्टि कहाँ जान्छ। यति मेहनत गर्नु छ। कल्प-कल्प तिम्रो पुरुषार्थ चल्छ। पुरुषार्थबाट तिमीले आफ्नो भाग्य बनाउँछौ।

बाबा बच्चाहरूलाई मुख्य कुरा भन्नुहुन्छ—आफूलाई आत्मा सम्झेर म बाबालाई याद गर। यो कुरा तिमीले नै जान्न सक्छौ। हुन त उनीहरूले भन्दछन् गड फादर हुनुहुन्छ, हामी सबै भाइ-भाइ हौं। तर बुझ्दैनन्। गायन पनि गर्छन्—सबैका सद्गतिदाता राम, सबैलाई सुख दिने एकै बाबा हुनुहुन्छ। रामलाई बाबा भनिँदैन। बाबा एक शरीरधारीलाई दोस्रो अशरीरीलाई भन्दछन्। पहिले-पहिले हुन्छन् अशरीरी फेरि शरीरी बन्छन्। पहिले हामी बाबाको साथमा रहन्छौं फेरि पार्ट खेलनको लागि लौकिक देहधारी बाबाको पासमा आउँछौं। यी सबै हुन् रूहानी कुरा। त्यस लौकिक भौतिक पढाइलाई भुल्नुपर्छ। चक्र सारा बुद्धिमा छ। अहिले हो संगमयुग, हामी अब नयाँ दुनियाँमा जानु छ। पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनेछ। अब नयाँ दुनियाँमा जानको लागि दैवी गुण पनि अवश्य धारण गर्नुपर्छ, पावन बन्नुपर्छ। बाबालाई पनि अवश्य याद गर्नुपर्छ, पूरा-पूरा याद गर्नुपर्छ ताकि पाप

काटियोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गन्यौ भने पावन बन्ने छौ, यसलाई भनिन्छ योग अग्नि। बाबाको श्रीमतमा चलनुपर्छ। बाँकी सारा दुनियाँ त रावणको मतमा चलिरहेको छ। त्यो हो विकारी मत। यो हो निर्विकारी मत। पाँच विकार छन् नि। पहिले-पहिले हुन्छ देह-अहंकार फेरि काम, क्रोध... अहंकारलाई पछाडि राख्छन्। वास्तवमा अहंकार त पहिले हुनुपर्छ। पछि अरू विकार आउँछन्। बाबा तिमी बच्चा भाइहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, कल्प-कल्प कैयौं पटक सम्झाइएको छ। हरेक ५००० वर्षपछि सम्झाउनुहुन्छ। बुद्धिले जान्दछौ बाबाले हामीलाई आस्तिक बनाउनुहुन्छ अर्थात् रचयिता र रचनाको ज्ञान बताउनु हुन्छ त्यसैले उहाँलाई रचयिता भनिन्छ। हुन त अनादि रचना हो तैपनि सम्झाउने एक हुनुहुन्छ, उहाँमा सारा ज्ञान छ। ड्रामा अनादि बनेको हो, कसैले पनि बनाउँदैन। त्यो हदको ड्रामा शूट गर्न सहज हुन्छ। यो त विशाल बेहदको ड्रामा हो। यो अनादि शूट गरिएको छ, बनिबनाउ छ। यस ड्रामामा अलिकति पनि फरक पर्न सक्दैन। बेहद ड्रामाको चक्र चलिरहन्छ। हामी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान फेरि सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्दछौं। मुख्य कुरा पवित्रताको नै आउँछ। पवित्र दुनियाँमा कति सुख हुन्छ, पतित दुनियाँमा कति दुःख हुन्छ। आधाकल्प सुखधाम, आधाकल्प दुःखधाम— यो रहस्य पनि तिम्रो बुद्धिमा नै छ, अरू कसैले पनि जान्दैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) उल्टो-सुल्टो संकल्पबाट मुक्त हुनको लागि बुद्धियोग हद बेहदबाट पर घरमा लगाउनुपर्छ। दैहिक दृष्टि समाप्त गर्नको लागि आत्मा भाइ-भाइ हुँ— यो अभ्यास पक्का गर्नु छ।
- २) अविनाशी ज्ञान रत्नको दान गर्नु छ। बुद्धिलाई सुन (पवित्र) बनाउनको लागि अरू सबै तिरबाट निकालेर एक बाबा सँग लगाऊ।

वरदानः— हर गुण र शक्तिलाई आफ्नो स्वरूप बनाउने बाबा समान सम्पन्न भव

जो बच्चाहरू बाबा समान सम्पन्न बन्छन्, उनीहरू सदा याद स्वरूप, सर्व गुण र सर्व शक्ति स्वरूप रहन्छन्। स्वरूपको अर्थ हो आफ्नो रूप नै त्यही बनोस्। गुण र शक्ति भिन्न नहोस्, रूपमा समाहित भएको होस्। जसरी कमजोर संस्कार वा कुनै अवगुण धेरै काल देखि स्वरूप बनिसकेको छ भने त्यसलाई धारण गर्न मेहनत पर्दैन। त्यस्तै हरेक गुण हरेक शक्ति निजि स्वरूप बनोस्, याद गर्नुपर्ने मेहनत गर्न नपरोस्, यादमा समाहित होस् तब भनिन्छ बाबा समान।

स्लोगनः— “बाबा” शब्द नै सर्व खजानाको चाबी हो, यसलाई सधैं सम्हालेर राख।